

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte - Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Ghenov Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Comrat sediul Ceadâr-Lunga din 23 februarie 2017 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Ghenov Serghei XXXXX, născut la *XXXXX*,
originar și locuitor al or. *XXXXX*, str.
XXXXX, XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 23.03.2016-23.02.2017;

instanța de apel: 20.04.2017-07.11.2017;

instanța de recurs: 10.01.2018-07.03.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat sediul Ceadâr - Lunga din 23 februarie 2017, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Ghenov S. a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 8 luni închisoare și în baza art. 287 Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin concurs de infracțiuni i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, iar în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, prin concursul de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin prezenta sentință și sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 17 martie 2016, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului în bugetul statului a cheltuielilor de judecată, în sumă de 1 051 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la 03.09.2015, în jurul orei 16¹⁵, Ghenov S., aflându-se în incinta sălii de joc "Master Game", situată pe str. Lenin, 50/1, or. Ceadâr-Lunga, din intenție huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, conștientizând caracterul infracțional, intenționat i-a aplicat lui Chirioglo A. o lovitură în regiunea nasului, cauzându-i suferințe fizice.

Tot el, la 31.01.2016, în jurul orei 17⁰⁰, aflându-se la domiciliul, situat pe str. XXXXX, XXXXX, or. Ceadâr-Lunga, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa concubinei, XXXXX, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste deferite părți ale corpului, după care, continuându-și acțiunile sale în ograda casei, unde XXXXX a fugit, încercând să cheme vecinii la ajutor, inculpatul i-a aplicat lovituri cu mâinile în regiunea capului și o lovitură cu piciorul în regiunea pieptului, după care a luat o bucată de sticlă, cu dimensiunile 20x30 cm și a aruncat-o în direcția victimei.

În rezultatul acțiunilor inculpatului, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare.

La 26.01.2017, procuror a înaintat ordonanța cu privire la schimbarea învinuirii inculpatului, acțiunile lui Ghenov S. fiind calificate conform art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății* și art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat repunerea acestuia în termen, casarea sentinței, în partea excluderii art. 84 alin. (4) Cod penal, prin care a fost parțial conexată sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 17.03.2016, cu aplicarea art. 1-3 a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, pe art. 287 alin. (1) și art. 287 alin. (2) Cod penal.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a menționat că, în cadrul procesului penal el nu și-a recunoscut vinovăția, dar în privința lui nu au fost aplicate prevederile art. 1, 2 a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, or, el nu a știut că trebuia să solicite personal aplicarea acesteia, iar avocatul oferit de către stat nu l-ar fi informat corespunzător.

Adițional, apelantul a menționat că, hotărârea instanței din 23.02.2017 a fost pronunțată în lipsa lui, deoarece din 10.02.2017 până pe 24.02.2017, s-a aflat la tratament în Penitenciarul Nr. 16.

De asemenea, apelantul nu a fost de acord cu acțiunea civilă înaintă de partea acuzării, or, la controlul medical el a fost adus forțat, fiind informat că în de refuz va fi arestat și totuși va fi dus la tratament, iar toate serviciile asistenței medicale au fost puse pe seama lui.

4. Prin decizia Colegiul judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2016, a fost admisă repunerea în termen a apelului declarat, fiind dispusă respingerea acestuia ca neîntemeiat, cu menținerea fără modificări a sentinței.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, sentința în cauză a fost emisă la 23.02.2017 (f.d. 46-54, vol. III) și termenul contestării acesteia a constituit 15 zile din ziua pronunțării în întregime, însă inculpatul a

lipsit de la pronunțarea acesteia, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 23.02.2017. (f.d. 45, vol. III), în legătură cu ce, instanța de apel a considerat că, circumstanța dată este suficientă pentru recunoașterea motivului omiterii termenului menționat ca întemeiat.

Cât privește dezacordul inculpatului cu referire la aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, precum și aplicarea în privința lui a prevederilor art. 1-3 a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, instanța de apel a considerat neîntemeiate aceste argumente.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal rezultă, că conform prevederilor alin. (1) - (3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 17.03.2016, Judecătoria Ceadâr-Lunga a emis în privința inculpatului sentința în baza art. 287 alin. (2) lit. b), art. 349 alin. (1¹) Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciarul de tip semiînchis.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, s-a stabilit că, până la emiterea sentinței din 17.03.2016, la 03.09.2015 inculpatul a comis 2 infracțiuni, fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Comrat sediul Ceadâr-Lunga din 23.02.2017, astfel, instanța stabilindu-i în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) și 287 alin. (1) Cod penal, pedeapsa în baza unui concurs de infracțiuni, legal a aplicat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal și prin cumul parțial al pedepselor i-a stabilit pedeapsa definitivă în baza unui concurs de infracțiuni.

Instanța de apel a considerat că, pedeapsa stabilită inculpatului reieșind din circumstanțele cauzei, corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei (*art. 75 Cod penal*), este proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor și oferă posibilitate corectării și reeducării vinovatului ținând cont de prevederile art. 61 Cod penal și principiul umanismului al legii penale, prevăzut de art. 4 Cod penal.

Luând în considerație faptul, că inculpatul a fost recunoscut vinovat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, care face parte din lista infracțiunilor față de care nu se aplică Legea nr. 210 din 29.07.2016, instanța de apel a conchis că inculpatul nu cade sub incidența Legii respective.

Tot în acest context, cu referire la aplicarea în privința inculpatului, pe episodul incriminat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, a prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016, instanța de apel a conchis că, la materialele cauzei lipsește acordul scris al inculpatului privind încetarea procesului penal pe acest capăt de acuzare.

Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de apel reținând prevederile art. 227 - 229 Cod de procedură penală și art. 75 alin. (7) al *Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016*, a considerat că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia privind încasarea de la inculpatul a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recurs ordinar inculpatul, care, fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora precum și excluderea art. 84 alin. (4) Cod penal, prin care s-au conexas parțial pedepsele aplicate prin sentințele Judecătorei Ceadâr-Lunga din 23 februarie 2017 și 17 martie 2016.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute de 430 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde cerințelor de conținut, conform prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță. Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că inculpatul, în recursul declarat critică ilegalitatea sentinței din 17 martie 2016, prin care a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) și 349 alin. (1¹) Cod penal. Acesta nu critică soluția Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2017, sub aspectul temeiurilor de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și în ce constă esența erorilor comise.

Astfel, în cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu

îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, Colegiul penal constată că recursul inculpatului nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul declarat cu circumstanțe de drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuând asupra faptului că autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și anume că, instanța de apel eronat a concluzionat asupra menținerii sentinței de condamnare, pronunțând astfel o hotărâre ilegală, Colegiul conchide că acestea nu sunt erori de drept, care ar putea duce la casarea unei hotărâri judecătorești.

Adițional, instanța de recurs reține că, recursul în cauză este declarat contrar prevederilor art. 430 pct. 7) Cod de procedură penală, deoarece nu este semnat de către inculpat.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sunt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu a respectat aceste cerințe obligatorii.

În speță, inculpatul la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală și în situația dată se impune, inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv, că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ghenov Serghei, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Ghenov Serghei XXXXX*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 430 pct. 5) și 7) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 martie 2018.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti